

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

27 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Violeta Sîrbu în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 noiembrie 2016 și sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 04 iulie 2016, în cauza penală în privința lui

Selivestrov Serghei Xxx, născut la xx.xx.xxxx,
originar și domiciliat în xxx,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 14.06.2016 - 04.07.2016;

Instanța de apel: 18.08.2016 - 04.11.2016;

Instanța de recurs: 07.08.2017 - 27.09.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 04 iulie 2016, Selivestrov Serghei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa cu închisoare pe termen de 11 (unsprezece) ani, cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a stabilit că Selivestrov Serghei, la 09 aprilie 2016, aproximativ ora 17:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se pe adresa: mun. Xxx, str. Xxx, xx, în rezultatul unui conflict iscat spontan pe fundalul consumului de alcool cu Pijencov Valerii, din intenții de a-l omorî pe ultimul, cu cuțitul de bucătărie, pe care l-a luat de pe masă, i-a aplicat lui Pijencov Valerii o lovitură în regiunea gâtului, adică în regiunea unor organe de importanță vitală, provocându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.985/D din 22 aprilie 2016 leziuni corporale sub formă de plagă tăiată în regiunea cervicală laterală stânga, ce condiționează o dereglare a sănătății de lungă durată, calificată ca vătămare corporală medie, însă din cauza ruperii lamei cuțitului - cauze independente de voința lui Selivestrov Serghei, decesul victimei nu a survenit.

3. Sentința instanței de fond a fost atacată cu apeluri în numele inculpatului de către:

3.1. avocatul Sîrbu Violeta, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunile lui Selivestrov Serghei să fie recalificate de la art. 27,145 alin.(1) Cod penal în baza art. 152 alin. (1) Cod penal pe motiv că acțiunile acestuia nu constituie tentativă de omor.

În motivarea cerințelor a invocat că instanța de judecată încadrând acțiunile inculpatului în baza art. 27, 145 alin.(1) Cod penal a ignorat faptul că Selivestrov Serghei a recunoscut că l-a atacat cu cuțitul pe partea vătămată, însă nu a avut intenția să-l omoare și nu a dorit moartea lui nici până la conflict nici după. Imediat cum a conștientizat fapta comisă a acordat primul ajutor, astfel, instanța și-a format o convingere greșită precum că este dovedită vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

3.2. avocatul Croitor Alexei, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Selivestrov Serghei să fie achitat în temeiul art. 390 alin. (1) pct.1 Cod de procedură penală, și anume pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracționale prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal.

În susținerea poziției sale apelantul a indicat că la adoptarea sentinței instanța a indicat date eronate precum că inculpatul a recunoscut vinovăția, pe când acesta atât în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul examinării cauzei penale a declarat că nu a avut intenția de a-l omorî pe Pijencov Valerii cu care de mai mult timp sunt prieteni și niciodată nu au avut probleme sau certuri, iar conflictul și lovitura de cuțit au avut loc spontan și pe fundalul consumului de alcool. Mai mult ca atât, declarațiile inculpatului sunt confirmate prin declarațiile părții vătămate și martorilor oculari, Morozan Vasile și Gniliuc Oxana.

Totodată, în argumentarea poziției de achitare a inculpatului, apelantul a invocat și raportul de expertiză medico-legală nr.985/D din 22 aprilie 2016, care a constatat la partea vătămată leziuni corporale sub formă de plagă tăiată în regiunea cervicală laterală stânga, ce condiționează o dereglare a sănătății de lungă durată, calificate ca vătămare corporală medie.

3.3.inculpatul, care a solicitat casarea sentinței cu stabilirea unei pedepse mai blânde, invocând că nu a avut intenția de a-l omorî pe Pijencov Valerii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 noiembrie 2016, s-a dispus respingerea apelurilor declarate ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În susținerea poziției sale Colegiul a menționat că instanța de fond pe deplin a constatat starea de fapt și de drept a acțiunilor săvârșite de inculpat, iar probelor examinate le-a fost dată o apreciere juridică cuvenită, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală.

Astfel, cu toate că Selivestrov Serghei a recunoscut vina în comiterea acțiunilor, însă nu este de acord cu calificarea dată de către organul de urmărire penală, Colegiul a conchis că vina acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin.(1)

Cod penal, este dovedită integral de probele, care sunt pertinente, concludente, utile, veridice și coroborează între ele, cum ar fi: *declarațiile inculpatului, părții vătămate, martorilor Morozan Vasile și Gniliuc Oxana, precum și prin materialele cauzei, inclusiv:*

- *procesul-verbal de cercetare la fața locului din 09 aprilie 2016, potrivit căruia obiect al examinării a fost curtea și casa din str. Xxx, xx „A” mun. Xxx. La fața locului au fost ridicate o bucată de stofă albă, o prostire albă, un șervet ud și 3 cuțite. La procesul verbal de cercetare la fața locului este anexat tabelul fotografic (vol.I, f.d. 7-8; 9-18);*

- *procesul-verbal de cercetare la fața locului din 10 aprilie 2016, potrivit căruia obiect al examinării a fost casa de locuit din str. Xxx, x/x, mun. Xxx, proprietara căreia este Permenov Lilia. La fața locului a fost ridicată o bucată de stofă albă cu pete brun-roșietice, la procesul verbal de cercetare la fața locului este anexat tabelul fotografic (vol. I, f.d. 22-23;24-26);*

- *procesul-verbal de cercetare la fața locului din 10 aprilie 2016, potrivit căruia obiect al examinării, pe timp de zi, a fost curtea și casa din str. Xxx, xx „A” mun. Xxx, la care este anexat tabelul fotografic al procesului verbal de cercetare la fața locului (vol. I, f.d. 29-30;31-40);*

- *procesul-verbal nr.7511 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului și stării de ebrietate și naturii ei, din care rezultă că, la 10.04.2016, Selivestrov Serghei, se afla în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat (vol. I, f.d.73);*

- *procesul-verbal de ridicare din 10 aprilie 2016 conform căruia de la cet. Selivestrov Serghei a fost ridicat un tricou de culoare verde (vol. I, f.d.77):*

- *procesul-verbal de confruntare dintre martorul Buzu Ada și inculpatul Selivestrov Serghei din 13 aprilie 2016, conform căruia inculpatul Selivestrov Serghei a confirmat declarațiile martorului Buzu Ada și a recunoscut că la 09 aprilie 2016, după ce toți împreună cu Pijencov Valerii, Morozan Vasile și Gniliuc Oxana au servit băuturi alcoolice, și anume spirt, între el și Pijencov Valerii s-a iscat o ceartă, numindu-se cu cuvinte necenzurate, în urma căreia el, cu mâna dreaptă a luat de pe masă cuțitul de bucătărie cu lama căruia a aplicat o lovitură lui Pijencov Valerii în gât, în partea stângă, lama cuțitului s-a rupt, rămânând în gâtul lui Pijencov, iar mânerul a rămas în mâna sa. A indicat că nu ține minte ce a făcut cu mânerul cuțitului și nici ce s-a făcut cu lama cuțitului (vol. I, f.d.106-107);*

- *procesul-verbal de ridicare din 18 aprilie 2016 conform căruia a fost ridicată o eprubetă cu 10 ml. de sânge colectat de la cet. Pijencov Valerii la 09 aprilie 2016 (vol. I, f.d.115);*

- *raportul de expertiză medico-legală nr. 985/D din 22 aprilie 2016 potrivit căruia la cet. Pijencov Valerii au fost depistate: plagă tăiată în regiunea cervicală lateral stânga, care a fost produsă în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect tăietor-*

înșepător, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează o dereglare a sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare medie (vol. I, f.d. 172-174).

Astfel, Colegiul a constatat cu certitudine că Selivestrov Serghei a comis infracțiunea imputată lui și că acțiunile acestuia au fost corect calificate de către instanța de fond în baza art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, *tentativă de omor, adică acțiunea intenționată îndreptată nemijlocit spre săvârșirea omorului intenționat, care din cauze independente de voința făptuitorului nu și-a produs efectul*, or, la materialele cauzei sunt anexate suficiente probe ce dovedesc cu certitudine acest fapt.

Instanța de apel a apreciat critic argumentele invocate de către inculpat și avocatul acestuia precum că nu a avut intenția de a omorî partea vătămată, apreciindu-le ca fiind o tactică de apărare și o tentativă de evitare a răspunderii penale pentru fapta săvârșită. Totodată, instanța de apel a reținut că afirmația inculpatului referitor la faptul că leziunile corporale cauzate părții vătămate ar fi de gravitate medie, nu echivalează cu recalificarea acțiunilor reținute, ținând cont de forța cu care a fost aplicată lovitura, într-o zonă vitală a corpului - regiunea cervicală lateral stânga (regiunea gâtului), obiectul cu care a fost aplicată lovitura - cuțit, care sunt apte de a produce moartea, fapt ce conturează intenția făptuitorului, însă din motive independente de voința acestuia (ruperea lamei cuțitului), decesul victimei nu a survenit, astfel fapta nu a fost consumată.

La fel, Colegiul analizând latura obiectivă a componenței infracțiunii incriminate lui Selivestrov Serghei, a constatat că acțiunea acestuia manifestată prin aplicarea loviturii cu cuțitul s-a produs având la bază relațiile sociale, adică în urma unui conflict iscat între partea vătămată și inculpat, faptă care însă nu s-a consumat, din motive independente de voința făptuitorului, decesul victimei nu a survenit.

De asemenea, s-a constatat cu certitudine că acțiunile inculpatului au fost cu intenție, instanța ajungând la concluzia că inculpatul nu a urmărit numai o simplă vătămare corporală, ci suprimarea vieții, acesta dându-și seama de caracterul prejudiciabil al faptelor sale, prevăzând urmările sale, însă care din motive independente de voința sa nu au survenit, situație în care nu se poate reține săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal și recalificarea acțiunilor inculpatului așa cum s-a solicitat în cererile de apel.

Referitor la apelul avocatului Croitor Alexei care a solicitat achitarea inculpatului, Colegiul a menționat că motivele invocate de către acesta, precum că nu s-a constatat existența infracțiunii în comiterea căreia a fost recunoscut vinovat Selivestrov Serghei, sunt combătute prin constatările instanței de apel indicate supra. Mai mult ca atât, inculpatul nu a susținut în ședința de judecată apelul menționat, iar temeuri de achitare nu s-au constatat.

Cât ține de pedeapsa stabilită inculpatului, Colegiul a conchis că reieșind din totalitatea circumstanțelor stabilite, ținând cont de scopul pedepsei penale îndreptate spre restabilirea echității sociale, corectarea celui vinovat, precum și prevenirea

săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului cât și a altor persoane, instanța de fond corect a considerat că inculpatului urmează a-i fi numită anume pedeapsă cu închisoare.

5. Împotriva hotărârilor pronunțate, recurs ordinar declară avocatul Violeta Sîrbu în numele inculpatului, care invocând prevederile art. 427 alin.(1) pct. 12 Cod de procedură penală, solicită casarea acestora și emiterea unei decizii prin care acțiunile inculpatului a fi reîncadrate în baza art. 152 alin.(1) Cod penal.

În motivarea recursului indică că instanțele de fond nu au apreciat declarațiile inculpatului care a relatat că recunoaște că a aplicat lovitura cu cuțitul dar nu a făcut-o cu scop de a lipsi de viață partea vătămată, mai mult ca atât nu a avut nici motive de a-l omorî pe Pîjencov Valerii. Consideră că acțiunile inculpatului constituie elementele infracțiunii prevăzute de art. 152 alin.(1) Cod penal.

5.1. Pe marginea recursului declarat, referință depune procurorul care consideră că criticile formulate de recurent nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii instanței de apel ca fiind ilegală, or reaprecierea probelor, soluție propusă de autor, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.*

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal evidențiază că avocatul în recursul declarat invocă drept temei de casare prevederile art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, care stipulează că *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, motivându-și poziția prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor.

În vederea respingerii argumentelor invocate de recurent privitor la chestiunea de apreciere a probelor, instanța de recurs amintește, că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, acestea fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond și de apel. Prin urmare, Colegiul penal nu va examina criticile referitoare la presupusa greșită reținere pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factive, ci va verifica, prin

raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea condamnării inculpatului. Regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că, la această etapă instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Astfel, Colegiul penal reține că instanțele de fond, în baza probelor administrate legal în cadrul urmăririi penale și în cadrul cercetării judecătorești, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-au dat o apreciere justă, potrivit art.101, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungând la concluzia privind vinovăția lui Selivestrov Serghei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin.(1) Cod penal, încadrarea juridică a acțiunilor acestuia fiind justă.

Concluziile instanțelor de fond contestate sunt corecte și se confirmă prin cumulul de probe administrate, cercetate și verificate în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel și indicate în pct. 4.1 a prezentei decizii.

Instanța de recurs, fără a reitera întreaga motivare a instanței de apel, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra existenței faptei și vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii de care a fost condamnat.

Deci, prin prisma recursului declarat și anume sub aspectul încadrării greșite a acțiunilor inculpatului, Colegiul remarcă că, inculpatul luând cuțitul de pe masă, a aplicat părții vătămate cu acesta o lovitură brutală în regiunea gâtului, care este un organ vital al corpului, acest fapt mărturisind despre prezența intenției directe, iar absența urmăririi prejudiciabile - a decesului - atestă faptul că ne aflăm în prezența tentativei de omor, prin urmare inculpatul, aplicând lovitura, a conștientizat rezultatul final al acțiunilor sale, însă acestea nu și-au produs efectul, independent de voința inculpatului, deoarece s-a rupt lama cuțitului (arma cu care s-a săvârșit infracțiunea).

Totodată, Colegiul reține că conform doctrinei penale și anume faptul că în cazurile în care se exercită violența asupra victimei, dar se produce o lezare a integrității corporale sau a sănătății acesteia, apare problema distincției între tentativa de omor și una din infracțiunile contra sănătății persoanei. Această problemă se soluționează prin analiza laturii subiective, dar cu luarea în calcul a unor semne obiective ce țin de realizarea faptei. Astfel, tentativa de omor este posibilă în prezența intenției directe. Dacă acțiunile au condus la vătămarea integrității corporale sau a sănătății, iar decesul victimei nu s-a produs din cauze independente de voința făptuitorului, atunci cele comise vor forma tentativa de omor (*în cazul intenției directe - situație similară speței*) sau vătămarea intenționată gravă, medie sau ușoară - integrității corporale sau a sănătății (*în cazul intenției indirecte*).

Prin urmare, Colegiul penal, relevă că în acțiunile inculpatului sunt prezente elementele infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin.(1) Cod penal, fiind dovedită vina acestuia prin întreg cumulul de probe cercetate și invocate în pct.4.1. din prezenta decizie.

Mai mult ca atât, potrivit declarațiilor sale inculpatul recunoaște aplicarea loviturii cu cuțitul, însă nu recunoaște intenția de a omorî partea vătămată, or Colegiul specifică că nerecunoașterea vinovăției de către inculpat de cele imputate, nu presupune și nu echivalează cu reîncadrarea acțiunilor în baza art. 152 alin.(1) Cod penal, aceasta fiind apreciată drept o tactică a apărării în vederea eschivării inculpatului de la răspunderea penală. În esență, toate acestea conturează convingerea fermă a instanței de recurs că inculpatul se face vinovat de comiterea infracțiunii imputate prin rechizitoriu și urmează să execute pedeapsa stabilită de instanța de fond, care ulterior a fost menținută și de instanța de apel, iar criticele aduse de recurent se apreciază ca fiind vădit neîntemeiate.

Astfel, analizând materialele cauzei și hotărârea atacată, Colegiul nu a constatat vre-o eroare de drept ce ar afecta legalitatea ei, or, acțiunilor inculpatului s-a dat o calificare justă, pedeapsa fixată a fost individualizată corect, astfel neexistând nici un temei de implicare a instanței de recurs în vederea casării hotărârii atacate.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Violeta Sîrbu în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 noiembrie 2016, în cauza penală în privința lui *Selivestrov Serghei*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 18 octombrie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun